

Marcin A. Klemenski

Biblioteka Naukowa PAU i PAN w Krakowie

ORCID: 0000-0001-8529-4762

Spuścizna Jerzego Starnawskiego (1922–2012) w zbiorach Biblioteki Naukowej PAU i PAN w Krakowie

W zbiorach Biblioteki Naukowej PAU i PAN w Krakowie znajduje się 15 991 sygnatur rękopisów (stan na koniec 2022 r.). Większość z nich pochodzi z darów instytucji oraz, przede wszystkim, osób prywatnych. Kolekcja rękopiśmienna została zapoczątkowana w 1856 r., kiedy to powstała Biblioteka Towarzystwa Naukowego Krakowskiego (później Akademii Umiejętności, a obecnie PAU i PAN)¹. Tak duża liczba ofiarowanych rękopisów świadczy o fakcie, iż instytucja cieszyła i cieszy się wciąż zaufaniem ofiarodawców. Dzięki temu Biblioteka wzbogaciła się o niezwykle cenne spuścizny². W ostatnich latach trafiły do Biblioteki w postaci darów spuścizny m.in. rodziny Żulińskich, Jerzego Starnawskiego, Piotra Żbikowskiego, Tadeusza Malaka czy też rodziny Dayczaków³.

---

¹ W tym miejscu pragnę wyrazić szczególne podziękowania prof. Marii Starnawskiej, która wydatnie pomogła przy identyfikacji nadawców korespondencji kierowanej do Jerzego Starnawskiego.

Mimo że Towarzystwo Naukowe Krakowskie powstało w 1815 r., rękopisy ofiarowane TNK między 1815-1856 r. trafiły do zbiorów Biblioteki Jagiellońskiej ze względu na ówczesne braki lokalowe. W taki ten sposób Biblioteka Jagiellońska zyskała słynny *Kodeks Baltazara Behema*; zob. M. A. Klemenski, *Dzieje zbioru rękopisów Biblioteki Naukowej PAU i PAN w Krakowie* (w druku).

² Omówienie problemu zob. E. Danowska, *Darczyńcy i ich dary dla Towarzystwa Naukowego Krakowskiego, Biblioteki AU, Biblioteki PAU oraz Biblioteki Naukowej PAU i PAN*, „Rocznik Biblioteki Naukowej PAU i PAN w Krakowie” 66, 2021, s. 91-104.

³ M. A. Klemenski, *Spuścizna rodziny Dayczaków w zbiorach Biblioteki Naukowej PAU i PAN w Krakowie* [w:] *Spuścizny w zbiorach archiwalnych, bibliotecznych i muzealnych bazą źródłową*

W niniejszym artykule zaprezentowana zostanie spuścizna zmarłego w 2012 r. profesora Jerzego Starnawskiego, która trafiła do Biblioteki Naukowej PAU i PAN w Krakowie dzięki darowiźnie jego córki – profesor Marii Starnawskiej. Materiały zostały wstępnie opracowane przez pracownika Działu Zbiorów Specjalnych Marcina A. Klemenskiego w roku 2021. W wyniku tych prac opracowano 48 jednostek inwentarzowych, które umieszczono w inwentarzu pod sygnaturami akcesyjnymi od 46/21 do 94/21. Warto na marginesie wspomnieć, że w 2021 r. opracowano 850 jednostek, a więc, jak można zauważyć, spuścizna Starnawskiego należy do większych z tegorocznych nabytków. Trzeba też dodać, że od 2019 r. w Bibliotece, z inicjatywy ówczesnej kierownik Działu Zbiorów Specjalnych dr Elżbiety Knappek, podawane są sygnatury akcesyjne nowych materiałów, które zostały opracowane od tego roku. W przyszłości, gdy sygnatury akcesyjne zostaną poddane pełnemu katalogowaniu (w związku z przygotowaniem katalogu drukowanego), będą nadawane sygnatury inwentarzowe⁴.

Twórca spuścizny – Jerzy Starnawski – urodził się 27 lutego 1922 r. w Guzówce jako syn Tadeusza i Marii z domu Kuczyńskiej. Otrzymał w domu wykształcenie podstawowe, a w latach 1931-1939 był uczniem Gimnazjum i Liceum im. Stefana Batorego w Lublinie, które ukończył maturą w 1939 r. W sierpniu tego roku powołany został do Junackiego Hufca Pracy, a później, jesienią 1939 r., wcielony do podchorążych rezerwy piechoty 19. Dywizji i uczestniczył w obronie Grodna. Później internowany w obozach litewskich w Rakiszkach i w Wyłkowyszkach, skąd uciekł przed wywózkami w głąb Rosji. W l. 1940-1941 mieszkał w Wilnie, po wybuchu wojny niemiecko-sowieckiej próbował dostać się do Lublina, jednak trafił w ręce Niemców i w latach 1941-1944 był więziony w obozach niemieckich w Witzendorfie, Zeven oraz Sandbostel; najpierw z jeńcami sowieckimi, później dołączony został do grupy polskich jeńców. Wiosną 1944 r. udało mu się uzyskać „Heimatsendung” i wrócił do Lublina, gdzie rozpoczął studia na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. Wybrał kierunek polonistyka i w 1948 r. obronił pracę magisterską pt. „Tragizm w dziełach Karola Huberta Rostworowskiego”. Wówczas poznał swego naukowego mistrza – profesora Juliusza Kleina (1886-1957). W tym czasie pracował również jako bibliotekarz w Bibliotece Publicznej im. H.

---

w badaniach biograficznych, red. B. Celer, Kalisz 2023, s. 264-277. O problemach związanych ze spuściznami ludzi nauki zob. B. Drzewiecki, *Dokumentacja wytwarzana przez ludzi nauki - archiwalia nieoczywiste* [w:] *Archiwalia nieoczywiste*, red. D. Magier, R. Borychowski, Siedlce 2023, s. 177-187.

⁴ *Sprawozdanie z działalności Biblioteki Naukowej PAU i PAN w Krakowie za okres 1 I do 31 XII 2018 r.*, „Rocznik Biblioteki Naukowej PAU i PAN w Krakowie” 64, 2019, s. 287.

Łopacińskiego oraz jako nauczyciel języka polskiego w Lublinie, Legionowie i w Charsznicy koło Miechowa. Nie rezygnował jednak z pracy naukowej, czego świadectwem jest obroniona w 1949 r. praca doktorska „Słowacki – epistolograf”, pisania pod opieką Kleinera oraz Stefana Kawyna. W latach 1950-1964 pracował na KUL, wtedy też w 1951 r. poślubił Teresę z domu Jaruzelską, a w 1959 r. doczekał się córki Marii. W 1964 r. przeprowadził się z rodziną do Łodzi, gdzie objął stanowisko docenta na Uniwersytecie Łódzkim. Dodatkowo prowadził w latach 1975-1984 wykłady w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Częstochowie. Udzielał się aktywnie w licznych gremiach naukowych, opublikował wiele cennych prac oraz edycji źródłowych z zakresu literatury staropolskiej, romantycznej czy neolatynistyki⁵. Za swe zasługi w 1997 r. został mianowany członkiem czynnym Polskiej Akademii Umiejętności. Zmarł 9 listopada 2012 r. w Łodzi, pochowany został w Lublinie na cmentarzu przy ul. Lipowej⁶. Pozostawił po sobie znakomite prace, cechujące się literackością, celnością osądu naukowego oraz dociekliwością badawczą.

Przystępując do opracowania spuścizny, należało uporać się z zawartością pudeł z dorobkiem Jerzego Starnawskiego. Trzeba było uporządkować tematycznie akta na korespondencję, fotografie, materiały warsztatowe, dokumenty opisujące przebieg pracy zawodowej i naukowej, jak i rękopisy oraz maszynopisy artykułów naukowych. Po dokonaniu wstępnego porządkowania opracowano spuściznę i umieszczono w 48 teczkach różnych rozmiarów. Tak jak wspomniano na początku – objęły one sygnatury Akc. 46/21 – 94/21.

W pierwszych sygnaturach znajdują się materiały związane z biografią – a więc świadectwa szkolne z lat 1932-1939; materiały związane z pobytem w wojsku i w obozach jenieckich w latach 1939-1944, życiorysy, ponadto indeks ze studiów, dyplom magistra filozofii z 1948 r. oraz dyplom doktorski z 1949 r., jak i materiały związane z przebiegiem pracy (umowy, zaświadczenia, nominacje, legitymacje)⁷. Uwagę zwracają rów-

⁵ W tym 13 rozpraw opublikował na łamach „Rocznika Biblioteki Naukowej PAU i PAN w Krakowie”.

⁶ Biogram opracowany na podstawie: E. Hadrian, *Profesor Jerzy Starnawski (1922-2012) - historyk i badacz literatury polskiej, neolatynista, bibliograf, pedagog, edytor, erudyta*, „Bibliotekarz Lubelski” 55, 2012, s. 19-26; J. Maślanka, *Jerzy Starnawski (27 II 1922-9 XI 2012)*, „Ruch Literacki” 54, 2013, 2 (317), s. 239-250; M. Wichowa, *Jerzy Starnawski (1922-2012)*, „Wiek XIX. Rocznik Towarzystwa Literackiego im. Adama Mickiewicza” 6 (48), 2013, s. 608-611; T. Pudłocki, *Jerzy Starnawski w pracach na rzecz Towarzystwa Przyjaciół Nauk w Przemysłu [w:] Jerzy Starnawski (1922-2012). In Memoriam, t. 1: Uczony, mistrz, przyjaciel*, red. M. Wichowa, Łódź 2014, s. 420-443.

⁷ Akc. 47/21 - Akc. 48/21.

nież liczne dyplomy, laudacje, przemówienia ku czci Jubilata, jak i zachowane nekrologi i pośmiertne wspomnienia z lat 2012-2013⁸.

Pod sygnaturami Akc. 52/21 – Akc. 56/21 znaleźć można fotografie Jerzego Starnawskiego z okresu szkolnego, zajęć uniwersyteckich oraz ze spotkań z absolwentami z KUL (1958-2011), jak i z licznych konferencji naukowych oraz uroczystości (np. nadania doktoratu honoris causa Karłowi Dedeciusowi w 1987 r.).

Najobszerniejszą częścią spuścizny jest korespondencja, która obejmuje sygnatury od Akc. 57/21 do Akc. 68/21. Uporządkowane zostały alfabetycznie, w trakcie porządkowania zidentyfikowano 320 nadawców. Warto dodać, że dużą pomocą przy identyfikacji nadawców był fakt, że w spuściznie zachowana była duża kolekcja wizytówek, często już podpisanych⁹. Wśród zachowanej korespondencji uwagę zwracają listy od Witolda Hahna (11 listów), Edmunda Jerzego Jankowskiego (22)¹⁰, Stefana Kawyna (12), Juliusza Kleintera (19), Anny Komornickiej¹¹, Jerzego Zbigniewa Nowaka (17), Juliusza Nowaka-Dłużewskiego (15)¹², Andrzeja Paluchowskiego (11), Stanisława Pigionia (14), Mariana Plezi (12), Marii Pollak (18)¹³, Piotra Rostruba (23), Czesławy Szeteli (14)¹⁴, Tadeusza Ulewicza (84) czy Tadeusza Witczaka (28)¹⁵. Zachowały się również listy Starnawskiego do Juliusza Kleintera z 1951-1957¹⁶. Ponadto mamy też pojedyncze listy abp. Karola Wojtyły, kard. Stefana Wyszyńskiego czy Antoniego Gołubiewa. Zachowana korespondencja świadczy o rozległych kontaktach Starnawskiego – nie tylko krajowych, ale również zagranicznych, zwłaszcza z neolatynistami.

Należy wspomnieć, że w tym zbiorze znajduje się prawie 50 listów od nierozpoznanych adresatów – część jest niepodpisana, bądź podpisana tylko samym imieniem, a treść listu nie pozwala na bliższą identyfikację postaci. Z pewnością w przyszłości badacze zajmujący się sylwetką naukową Starnawskiego mogą doprowadzić do identyfikacji tych nierozpoznanych nadawców listów.

⁸ Akc. 49/21 - Akc. 50/21.

⁹ Akc. 51/21 - zachowały się 83 wizytówki.

¹⁰ Akc. 60/21.

¹¹ Akc. 61/21.

¹² Akc. 63/21.

¹³ Akc. 64/21.

¹⁴ Akc. 65/21.

¹⁵ Akc. 67/21.

¹⁶ Akc. 68/21.

Dość istotnym elementem spuścizny są sporządzone przez Jerzego Starnawskiego bibliografie prac własnych, wykaz konferencji zagranicznych, w których uczestniczył jako referent, oraz wykaz doktorów, których wypromował w latach 1969-1987¹⁷. Jerzy Starnawski pozostawił po sobie bogaty dorobek, dość wspomnieć, że Maria Wichowa, w bibliografii osobowej podmiotowo-przedmiotowej zestawiała aż 2238 prac Starnawskiego, jak i dotyczących jego osoby¹⁸. Rękopisy i maszynopisy te są zestawione w poniższej tabeli. Przy czym należy zwrócić uwagę, że część z nich została opublikowana, jednak pod zmienionym tytułem i w innym kształcie.

Lp.	Tytuł pracy	Sygnatura
1.	Dramat w okresie Młodej Polski, rkps	Akc. 70/21
2.	Akta doktoratu i habilitacji Marii Dembowskiej (1914-2008) z archiwum Uniwersytetu Łódzkiego, mps	Akc. 70/21
3.	Augustyn Kordecki w ujęciu Mickiewicza i Kraszewskiego, mps	Akc. 70/21
4.	Dwa drobiazgi z „kręgu bychawskiego” z końca XIX w., mps	Akc. 70/21
5.	Dzieło pisarskie Karola Wojtyły w świetle bibliografii, mps	Akc. 70/21
6.	Edmond Marek – badacz i tłumacz twórczości Kochanowskiego, mps	Akc. 70/21
7.	Główne problemy badawcze neolatynistyki polskiej, mps	Akc. 70/21
8.	Jean Bourilly (1911-1971) – monografista i tłumacz Słowackiego, mps	Akc. 70/21
9.	Katolicki Uniwersytet Lubelski, mps	Akc. 70/21
10.	Kilka uwag na temat Katedry historii kultury polskiej na Uniwersytecie Jagiellońskim, mps	Akc. 71/21
11.	Kongres „Germania Latina” Monachium, 10-13 września 2001, mps	Akc. 71/21
12.	Les pus anciennes chansons latines concernant Saint Adalbert (depuis 1002), mps	Akc. 71/21

¹⁷ Akc. 60/21.

¹⁸ Jerzy Starnawski (1922-2012). *In memoriam*, t. 2: *Bibliografia osobowa*, oprac. Maria Wichowa, Łódź 2014.

13.	Listy Polaków w Bibliotece Uniwersyteckiej w Amsterdamie, mps	Akc. 71/21
14.	Małgorzata Szewczykówna (1907-1990), mps	Akc. 71/21
15.	Młody polonista w szkole średniej – kilka uwag w oparciu o skromne doświadczenie pedagogiczne, mps	Akc. 71/21
16.	Największe osiągnięcia neolatynistyki polskiej ostatnich dziesiętków lat, mps	Akc. 71/21
17.	Notatka o Norwidzie w niemieckim piśmie poświęconym literaturze zagranicznej z 1849 r., mps	Akc. 71/21
18.	O kilku nagrobkowych inskrypcjach poświęconych pisarzom rzymskich utrwalonych w dziele z końca XVI w., mps	Akc. 71/21
19.	Pamiętnikarska relacja o niecenzuralnym wierszu Józefa Ignacego Kraszewskiego, mps	Akc. 72/21
20.	Prehistoria katedry filologii angielskiej w Uniwersytecie Jana Kazimierza we Lwowie, mps	Akc. 72/21
21.	Przez granice, mps	Akc. 72/21
22.	Przyczynek do idei odpowiedzialności zbiorowej, mps	Akc. 72/21
23.	Taine, Dithely, Richert, mps	Akc. 72/21
24.	Tłumaczenia prozaików łacińskich dyktowane w szkole kowieńskiej przez Adama Mickiewicza, mps	Akc. 72/21
25.	Über die Aristophanes-Rezeption in Polen, mps	Akc. 72/21
26.	Un texte inconnu de Savonarole: Septem regule brevissime (vers 1489), mps	Akc. 72/21
27.	Uniwersalne wartości polskiej literatury (do 1918 r.) i jej recepcja przez inne narody, mps	Akc. 72/21
28.	Uwagi na marginesie zarysu historii katedry literatury polskiej UŁ, rkps	Akc. 73/21
29.	Wawrzyniec Goślicki (1530-1607), biskup przemyski w latach 1591–1601, w świetle dawnych biogramów, mps	Akc. 73/21
30.	Wspomnienie o Józefie Tadeuszu Miliku, mps	Akc. 73/21
31.	Wspomnienie o Wojciechu Górnym, mps	Akc. 73/21
32.	Z zagadnień edytorstwa listów, mps	Akc. 73/21
33.	Ze Stanisławem Podobińskim krótkie spotkania, mps	Akc. 73/21
34.	Zofia Kossak „Krzyżacy”, mps	Akc. 73/21

Ponadto zachowały się maszynopisy niewydanej pracy doktorskiej „Słowacki – epistolograf”¹⁹ oraz obszernej pracy „Kulisy Biblioteki Narodowej w latach 1919-1939 w świetle archiwum Stanisława Kota” wraz z opiniami wydawniczymi Henryka Markiewicza, Tadeusza Ulewicza i Marianna Plezi²⁰. Poza tym pozostała w maszynopisie „Bibliografia »Odrodzenia« nr 1-12 z lat 1944-1945”²¹.

Istotną częścią pracy badacza były wyjazdy na konferencje i sesje naukowe. W spuściźnie zachowały się liczne programy i plakaty konferencji krajowych i międzynarodowych oraz odczytów z lat 1966-2012²². Dodatkowo zachowały się maszynopisy przemówień Starnawskiego na zjazd studentów polonistyki KUL rocznika '51 czy też wspomnieniowe dotyczące Zofii Kossak-Szczuckiej²³.

W jednej teczce zebrane zostały recenzje, opinie oraz polemiki – w materiałach po Starnawskim zachowało się kilka maszynopisów takich prac. Dotyczą one m.in. polemiki z Jackiem Bartyzelem, recenzji prac Marka Busia oraz opinie w sprawie nadania doktoratu honoris causa dla Czesława Zgorzelskiego i Tadeusza Ulewicza²⁴.

Ważną częścią spuścizn naukowców są tzw. materiały warsztatowe – a więc notatki z zajęć, kwerend, przeczytanych lektur, które były podstawą do wygłaszanych wykładów, jak i opracowań naukowych. Mają one często bezsprzeczny walor, gdyż pozwalają nam zapoznać się z trybem pracy naukowców, poznania kierunków, którymi szły ich badania. Co ciekawe, w omawianej spuściźnie, oprócz klasycznych materiałów warsztatowych, jak wspomniane notatki z kwerend²⁵, zachowały się również notatki ze ćwiczeń seminaryjnych z prof. Juliuszem Kleinerem z lat 40. XX w.²⁶

Duże zainteresowanie mogą wzbudzić młodzieńcze notesy Starnawskiego z lat 1936-1959 (2 sztuki), które zawierają autografy m. in. Zofii Kossak-Szczuckiej, Gustawa Morcinka, Juliusza Osterwy, Leopolda Staffa czy Jędrzeja Giertycha; przy tym również zachowały się dwa programy teatralne z lat 1904-1914 z Filharmonii Warszawskiej oraz Teatru Polskiego w Warszawie²⁷.

¹⁹ Akc. 74/21 - Akc. 75/21.

²⁰ Akc. 76/21.

²¹ Akc. 77/21.

²² Akc. 79/21 - Akc. 80/21.

²³ Akc. 78/21.

²⁴ Akc. 81/21.

²⁵ Akc. 82/21 - Akc. 89/21.

²⁶ Akc. 83/21.

²⁷ Akc. 90/21.

Zdarza się, że w przyjmowanych do Biblioteki spuściznach znajdują się materiały dotyczące innych osób – są one zawsze wyodrębniane i opracowywane na samym końcu. W przypadku papierów Jerzego Starnawskiego udało się znaleźć materiały dotyczące kilkudziesięciu osób – często są to tylko pojedyncze karty, ale zdarzają się również większe zbiorki materiałów. Dotyczą m.in. Janusza Kapuścika, s. Teresy Ledóchowskiej OSU, Andrzeja Paluchowskiego, Jadwigi Rudnickiej, Jerzego Pietrkiewicza, Marii Dembowskiej (tu przede wszystkim opinie i recenzje pracy doktorskiej oraz habilitacji), Tadeusza Frączyka²⁸. W teczce Akc. 92/21 zawarte są maszynopisy i odpisy poezji i dzieł począwszy od Juliana Tuwima czy Karola Huberta Rostworowskiego, a skończywszy na utworach Jadwigi Dórr, ks. Jerzego Banaszkiwicza, Stanisława K. Papierkowskiego, Doroty Sobierajskiej czy też Mariana Włodzimierza Żebrowskiego. Z kolei pod sygn. 93/21 znajdują się materiały dotyczące Stefana Jerzego Buksińskiego, Juliusza Kleintera czy też maszynopis przemówienia kard. Stefana Wyszyńskiego wygłoszonego do kleryków w łódzkim seminarium duchownym w 1956 r. Na samym końcu znajduje się teczka, w której zawarte są liczne wycinki prasowe zebrane ze spuścizny Starnawskiego – dotyczą jego wystąpień, jak i wydarzeń, w których brał udział w latach 1955-2012²⁹.

Przedstawiona tu spuścizna została omówiona dość ogólnie, zadaniem bowiem tego artykułu jest poinformowanie o opracowaniu archiwum znakomitego naukowca Jerzego Starnawskiego, co – mam nadzieję – wzbudzi zainteresowanie przyszłych badaczy tymi archiwaliami. Na dokładniejsze omówienie spuścizny należy czekać do momentu, kiedy zostanie ona opracowana na potrzeby „Katalogu rękopisów Biblioteki Naukowej PAU i PAN w Krakowie”.

Streszczenie

W 2021 r. w Bibliotece Naukowej PAU i PAN w Krakowie opracowano spuścizny Jerzego Starnawskiego, Piotra Żbikowskiego, rodziny Dayczaków, Klementyny Żurowskiej, Lecha Kalinowskiego oraz materiały związane z Konfederacją Barską przekazane przez Słowacką Macierz z Martina – co nam daje ponad 850 nowych sygnatur. Jednym z najliczniejszych była spuścizna profesora Jerzego Starnawskiego (1922-2012) przekazana nam przez córkę prof. Marię Starnawską. Spuścizna ta obejmuje 50 sygnatur i zawiera bogate materiały dotyczące działalności naukowej w postaci maszynopisów prac, notatek naukowych, licznej korespondencji krajo-

---

²⁸ Akc. 91/21.

²⁹ Akc. 94/21.

wej jak i zagranicznej. Ponadto dokumenty dotyczące pracy zawodowej czy też fotografie z uroczystości. Zachowany materiał jest znakomitą bazą do badań nad dziedzictwem znakomitego badacza literatury.

SŁOWA KLUCZOWE: Jerzy Starnawski, polonistyka, spuścizna naukowa

Summary

In 2021, the Scientific Library of the PAAS and the PAS in Krakow developed the legacy of Jerzy Starnawski, Piotr Żbikowski, the Dayczak family, Klementyna Żurowska, Lech Kalinowski, as well as materials related to the Bar Confederation donated by the Slovak Society of Martin – which gives us over 850 new reference numbers. One of the most numerous was the legacy of Professor Jerzy Starnawski (1922-2012) passed on to us by the daughter of Professor Maria Starnawska. This legacy includes 50 signatures and contains rich materials on scientific activity in the form of typescripts of works, scientific notes, numerous domestic and foreign correspondence. In addition, documents regarding professional work or photos from the ceremony. The preserved material is an excellent base for research into the heritage of the outstanding literary researcher.

KEY WORDS: Jerzy Starnawski, Polish studies, scientific legacy

Bibliografia

Źródła

Biblioteka Naukowa PAU i PAN w Krakowie

- Spuścizna Jerzego Starnawskiego (1922-2012)

Literatura

Danowska E., *Darczyńcy i ich dary dla Towarzystwa Naukowego Krakowskiego, Biblioteki AU, Biblioteki PAU oraz Biblioteki Naukowej PAU i PAN*, „Rocznik Biblioteki Naukowej PAU i PAN w Krakowie” 66, 2021, s. 91-104.

Drzewiecki B., *Dokumentacja wytwarzana przez ludzi nauki - archiwalia nieoczywiste*, w: *Archiwalia nieoczywiste*, red. D. Magier, R. Borychowski, Siedlce 2023, s. 177-187.

Hadrian E., *Profesor Jerzy Starnawski (1922-2012) - historyk i badacz literatury polskiej, neolatynista, bibliograf, pedagog, edytor, erudyta*, „Bibliotekarz Lubelski” 55, 2012, s. 19-26.

Jerzy Starnawski (1922-2012). In memoriam, t. 2: *Bibliografia osobowa*, oprac. Maria Wichowa, Łódź 2014.

Klemenski M.A., *Dzieje zbioru rękopisów Biblioteki Naukowej PAU i PAN w Krakowie* (w druku).

Klemenski M.A., *Spuścizna rodziny Dayczaków w zbiorach Biblioteki Naukowej PAU*

i PAN w Krakowie [w:] Spuścizny w zbiorach archiwalnych, bibliotecznych i muzealnych bazą źródłową w badaniach biograficznych, red. B. Celer, Kalisz 2023, s. 264-277.

Maślanka J., *Jerzy Starnawski (27 II 1922-9 XI 2012)*, „Ruch Literacki” 54, 2013, 2 (317), s. 239-250.

Pudłocki T., *Jerzy Starnawski w pracach na rzecz Towarzystwa Przyjaciół Nauk w Przemysłu [w:] Jerzy Starnawski (1922-2012). In Memoriam*, t. 1: *Uczony, mistrz, przyjaciel*, red. M. Wichowa, Łódź 2014, s. 420-443.

Sprawozdanie z działalności Biblioteki Naukowej PAU i PAN w Krakowie za okres 1 I do 31 XII 2018 r., „Rocznik Biblioteki Naukowej PAU i PAN w Krakowie” 64, 2019, s. 277-301.

Wichowa M., *Jerzy Starnawski (1922-2012)*, „Wiek XIX. Rocznik Towarzystwa Literackiego im. Adama Mickiewicza” 6 (48), 2013, s. 608-611.